

Consolatio

Всичко действително е разумно.
Ръцете се разделят – дипломати
след висока среща, безшумно,
изискано. Всеки със правотата си.
Избързва леко асансьорът
(обикновено все се влачи).
Ще ми се смеят, ако чуят хората,
но аз си знам, че нещо значи.
Избързва входната врата,
свидетел на това изпращане.
(Бог има свои си неща.
Те не съвпадат с нашите.)
Завесите се гънат и присмиват,
балерината на Шиле знае:
онова, което беше, си отива.
Началото се подиграва с края.
Предметите подготвят заговор,
неживото се мъчи да втълпи
на влюбения: идва загуба
и няма накъде – търпи.
Трябва всеки със себе си да граничи.
Хладнокръвие трябва преди куршума
и на истината секирата да отсича:
всичко действително е разумно.

Иван Ланджев – гр. София